

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀυτονόμου, δὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ ΙΒ' τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Γυναικίῳ ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείῳ ἐν σχήματι, ἀνδρικὰ διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὁρμᾶς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τὴ συντόνω δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀνευδότοις σου νεύσεσιν.

Ὑπὸ γῆν σὲ ὁ ἥλιος, ὑποδὺς οὐχ ἔώρακε, πλημμελοῦσαν, ἔγνω δὲ σὲ ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, μετανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου, ὅθεν ἔσπευσας τοῦτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνω ἐγκρατεία, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ὠδίνησας στέργεις νήπιον, καὶ πατρικοῖς σπλάγχνοις ἔνδοξε, ἐκτρέφουσα ἔφερες, εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνύποιστον, ἐπιτίμησιν ὄντως Θεοδώρα, διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου

Ὅμοια

Ἀρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσεβείᾳ κοσμούμενος, Ἱεράρχης ἔνθεος ἐχρημάτισας, καὶ ὡς πολύφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπείρων πανταχοῦ, τὸ τῆς κτίσεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην δέ, ἐκριζῶν τὴ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης, Ἱεράρχα θεοφόρε, μεγαλοκῆρυξ Ἀυτόνομε.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρεία παλαίσματα, πρὸς πληγὰς καὶ θάνατον, προσεχώρησας, ταῖς γὰρ νιφάσι χωννύμενος, τῶν λίθων Ἀυτόνομε, καὶ χρησάμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, ἀνελήλυθας, πρὸς Θεὸν στεφανίτης, καὶ συνήφθης, στρατιαῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολὴν σου ἐν αἵματι μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν χάριτι θεοῦ Πνεύματος, καὶ νοερῶς εἰς τὰ Ἅγια, τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στέφανον, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι Τιμίου, τελειωθέντων Ἀυτόνομε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Εἰ καὶ θεῖο βουλήματι, περιφανεῖς στείραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν, ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρπου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τῶν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός, ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθῶν, κεκλεισμένην διεφύλαξε, καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον,

οἷς καὶ ἡμεῖς, συνορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ, Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἡ πρῶν ἄγονος χώρα, γὴν καρποφόρον γεννᾶ, καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει, θαῦμα φρικτόν! ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῶ.

**Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. δ'
Σεργίου Ἀγιοπολίτου**

Ἐν εὐσήμερῳ ἡμέρα Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνεύματι κὴ κιθάρα, ἢ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, σήμερον τίκεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα, τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐᾶς ἢ ἀνάκλησις, τῆς ἀφθαρσίας ἢ πηγῆ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν, καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριήλ οἱ πιστοί, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Αἱ ἀκτῖνες ἔλαμψαν, τῆς παγκοσμίου, χαρμονῆς τοῦ τόκου σου, Παρθενομῆτορ Μαριάμ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατηύγασαν, τὰς διανοίας τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοί, Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας. Ποίημα Ἰγνατίου.

**Ὦδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοιξω τὸ στόμα μου**

Τὸ στόμα μου πλήρωσον, τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, ὑμνοῦντος τὴν δόξαν σου, τὴν πολυύμνητον, καὶ γεραίροντος, τοὺς πόνους Θεοδώρας, εὐαρεστησάσης σοί, βίου λαμπρότητι.

Ἀνέτειλε σήμερον, ἡ Ἱερά σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχὰς, καταυγάζουσα,

καὶ ζόφον τῶν δαιμόνων, συντόνωσ ἐλαύνουσα, Ἀξιοθαύμαστε.

Οὐκ ἔγνω δυόμενος, σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἥλιος, ὁ ἄδυτος ἔγνω δέ, μόνος ὡς πάντα εἰδώς, καὶ κατηύγασεν, ἀκτίσι μετανοίας, ψυχῆς σου τὰ ὄματα, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκηνώμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Ἄρματα Φαραῶ

Αἴγλη θεαρχική, ἐλλαμπόμενος αἰεὶ, ζόφου μὲ ἐξάρπασον, ἀμαρτιῶν Ἱεράρχα, ὅπως τὴν φαιδρὰν σου σήμερον, ἀνευφημήσω πανήγυριν.

Παύλου ὡς μιμητῆς, γεγονῶς Ἀρχιερεῦ, πᾶσαν περιώδευσας, τὴν οἰκουμένην κηρύττων, τὸ σωτηριῶδες κήρυγμα, καὶ καθαιρῶν τῶν εἰδώλων βωμούς.

Πέτρα τὴ νοητή, στηριχθεὶς σου τὴν ψυχὴν, λίθοις θανατούμενος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Μάρτυς Ἱερὲ Αὐτόνομε, μετὰ χαρὰς προσεχώρησας.

Θεοτοκίον

Ἔτεκες τὸν πρὸ σοῦ, γεννηθέντα ἐκ Πατρός, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, ὄν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας

Ὦδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Ἀνδρείαν στολὴν ἐνδυσάμενη, καὶ φρόνημα ἔδραμες σπουδῆ, καὶ μοναστῶν συστήμασι, Σεμνὴ σαυτὴν κατέμιξας, πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκτεύουσα, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

Τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀνδρείως, ἠλλάξω τὴ κλήσει ἀληθῶς, καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον, καὶ τῷ Θεῷ ποθοῦμενον, σαυτὴν Ὁσία ἀνέδειξας.

Φρονήματι τεταπεινωμένω, καὶ τρόποις χρηστοῖς διακονεῖν, σοῦ τὴν ἰσχὺν ἐπέδωκας, τοῖς τοῦ Θεοῦ θεράπουσι, πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

Θεοτοκίον

Χειμάζει μὲ κλύδων ἀμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων λογισμῶν, σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, καὶ χεῖρα βοηθείας μοί, ὡς συμπαθὴς ἐπέκτεινον, ὅπως σωθεῖς μεγαλύνω σε.

Τοῦ Ἁγίου

Ἐστερέωθη ἡ καρδία μου

Τοὺς διωγμούς σου, λιθασμούς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμηδὸν ἐκχύσεις, τὰ δεσμὰ τὰς φυλακὰς τὸν θάνατον, Μάρτυς ἀναμέλω, Ἱεράρχα Αὐτόνομε.

Αὐτομολία, καθελῶν τὴν παρανομίαν, ταῖς ῥανίσι τῶν σῶν αἱμάτων Μάρτυς, Ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐλάμπρυνας, καὶ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων Χριστῷ.

Τὰ κατὰ τύπον, ἀριστεύματά σου μὴ φέρων, ὁ διώκτης ἀντίπαλος Παμμάκαρ, διαφόρους πειρασμούς σοὶ ἤγειρεν, ἀλλ' αὐτὸν τῷ ὄπλῳ, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας,

Θεοτοκίον

Ἁγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῶν οὐρανῶν εὐρῶν σε, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ ὁ σώζει με.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ δίδοντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, ὅτι τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν».

Κάθισμα τῆς Ὁσίας

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν Ἱεράν σου στολὴν, καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Θεοδώρα θεόπνευστε, χάριν δὲ ἰαμάτων, πρὸς αὐτοῦ εἰληφυῖα, νόσων ἀποδιώκεις, τὴν ἀγλὸν μακαρία, πρεσβεύουσα τοῦ σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον

Διπλοῦν σοὶ τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας Χριστός, παμμάκαρ δεδώρηται, ὡς Ἀθλητὴ καὶ σεπτῷ, Ἱεράρχῃ Αὐτόνομε, τούτῳ γὰρ προσηγάγω, ἀναιμάκτους θυσίας, τούτου τὸ θεῖον πάθος, ἀψευδῶς ἐμιμήσω, αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγήρω, τρυφᾶς μακαριότητος.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον

Ἰούδα μεγαλύνθητι, καὶ κραταιούσθω Δαυὶδ, Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ εὐφραινέσθω Λευὶ, ἐξ ὧν μοὶ ἐτέχθη Χριστός, Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, ὑμνογράφε καὶ ὁ λέγε, Τίς ἐστὶν ἡ τεχθεῖσα, ἣν καλεῖς θυγατέρα; Τροφὸς ἐστὶ τῆς ζωῆς μου, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς Ὁσίας

Ὦδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν

Ἦσκεις πολυήμερον καρτερικῶς, Ἐνδοξε νηστεῖαν ὡς ἄσαρκος, τὸ ἀσθενές σου, νευρουμένη τοῦ Χριστοῦ, τῷ πανσθενεῖ βουλήματι, θεία τρεφομένη τε χάριτι.

Θείαν ἐπεπόθησας περιβολήν, καὶ καταστολήν ἀδιάφθορον, ὅθεν τριχίνοις, περιστέλλεις σεαυτήν, εὐτελεστάτοις ῥάκεσι, πόνοις τὸ σαρκίον σου θλίβουσα.

Ἴδε τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν κλαυθμόν, ἴδε μου τὴν θλίψιν καὶ κούφισον, τῆς ἀμαρτίας, τὸν βαρύτατον κλοιόν, ἡ Θεοδώρα ἔκραζε, πρὸς τὸν μόνον σώζειν δυνάμενον.

Θεοτοκίον

Ἦ πανυπερθαύμαστος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μετανοίας ἀκτίνά μοί, λύσον τὴν ζόφον, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, τοὺς πονηροὺς ἐπέλασον, Κόρη λογισμοὺς τῆς καρδίας μου.

Τοῦ Ἁγίου

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς

Δεδεμένος τὴ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη Πάτερ, τοὺς δεδεμένους τὴ ἀπάτη λύεις ἔνδοξε, ταῖς πλοκαῖς τῶν λόγων σου, καὶ προσηλοῖς τῷ πόθῳ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ἐμπειρότατος ἰατρὸς ὑπάρχων Μάρτυς, τοὺς φαρμαχθέντας τῷ ἰῶ τῆς ματαιότητος, τῶν εἰδώλων πάνσοφε, καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς πίστεως.

Τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, Ἀρχιερέων ἡ ὠραιότης, Ἐκκλησίας τὸ ἐδραῖωμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ὁ θαυμαστὸς τιμάσθω Αὐτόνομος.

Θεοτοκίον

Τῷ πελάγει τῶν οἰκτιρμῶν, σοῦ τῆς τεκούσης τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ, νεκρωθεὶς τοῖς παραπτώμασι, καταφεύγω Ἄχραντε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σώσόν με Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας

Ὦδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ἐξέστησαν τάξεις σε, τῶν Ἀσωμάτων βλέπουσαι, σώματι ἐνύλω μιμουμένην, τούτων τὸν βίον, καὶ τὴν σεπτὴν ἀρετὴν, καὶ καταπαλαίουσιν ἐχθρόν, πάλαι τὸν πτερνίσαντα, Θεοδώρα ἀπάτη σε.

Θηρίων ὀρμήματα, Θεὸς σοὶ καθυπέταξε, χάριν ἰαμάτων δεδωκῶς σοί, τοῦτο κηρύττει ὁ τῆ χειρὶ σου σωθεῖς, βρώσεις ἀγρίου τοῦ θηρός, ὃν πὲρ ἐθεράπευσας, συντριβέντα Ἀοίδιμε.

Ἐχθρὸς ὁ πανούργος σοί, πολυειδεῖς ἐξήγειρε, Μῆτερ πειρασμούς, ἀλλὰ τῷ ξίφει, τοῦτον ὁσία τῆς ταπεινώσεως, ἔτρωσας συντρίψασα αὐτοῦ, κάραν πολυμήχανον, Θεοδώρα θεόπνευστε.

Ἐκτρέφεις τὸ νήπιον, τελείω τῷ φρονήματι, φέρεις τὴν δεινὴν συκοφαντίαν, εὐχαριστοῦσα τῷ Παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγήσαντι ἰσχύν, τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, Θεοδώρα πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Ἰσχύς τε καὶ στήριγμα, τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου, σὺ εἶ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἄρρηκτον τεῖχος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, σώζουσα παντοίων μὲ δεινῶν, τρέπουσα τὰς φάλαγγας, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Τοῦ Ἁγίου

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε

Ὡς ἥλιος ἀνέτειλας, λαμπρὸς τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις, ἀκτίσι τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, τοὺς πιστοὺς Αὐτόνομε, λύων δαιμόνων τὴν ἀχλύν.

Ὁραῖος ὡσπερ κάλαμος, εὐὲ τεθηγμένος Πνεύματι, τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθη, ἡ γλῶσσά σου τὸν νόμον, τοῦ Χριστοῦ Αὐτόνομε, ἐν πλαξὶ χαράττουσα, καρδιῶν τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, δοχεῖόν σε εὐράμενον, καὶ καταγώγιον τῆς τούτου, ἀύλου παρουσίας, θείων χαρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐνέπλησεν, Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτίνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, ἀεὶ συνεχομένω, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, μετανοίας ἄχραντε, ἵνα πίστει σὲ ὑμνῶ.

Τῆς Ὁσίας

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην

Πηγὴν δακρύων προσφέρουσα, ἀπαύστως τρυχομένη καὶ στένουσα, τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ μοναστῶν τὴν διάζευξιν, εὐχαριστοῦσα φέρεις, θεομακάριστε.

Ποτὸν θαλάσσιον ἔχουσα, ἀγρίαις τρεφομένη βασάνοις τε, μετὰ θηρίων δέ, ἀυλιζομένη τὴν ἔρημον, ὡς οὐρανὸν κατώκεις, Ἀξιοθαύμαστε.

Φλογμὸν ἡλίου ὑπήνεγκας, νυκτὸς τὸν παγετὸν ἐκαρτέρησας, τοῦ θείου Πνεύματος, συνθαλοπομένη τῆ χάριτι, ὅθεν τρυφᾷς τῆς ἄνω, μακαριότητος.

Θεοτοκίον

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τὴν βλαστήσασαν, τὴν ἀγεῶ ὀγητον, χῶραν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου

Ζάλη μὲ λογισμῶν

Τῆ θεία κυβερνώμενος παλάμη, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης, καὶ προσώρμησας ὄρμω γαληνῶ, τῆς ἄνω βασιλείας, Ἱερομάρτυς Αὐτόνομε.

Πλευράν σου κεντηθεῖς λόγῃ θεόφρον, Χριστοῦ ἐξεικόνισας τὸ πάθημα, καὶ τῶν λίθων συγχωννύμενος Μάκαρ νιφετοῖς, τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων, ὡς ἀληθῶς παρεξήλωσας.

Τελούντες τὴν σεβάσιμον ἡμέραν, τῆς σῆς τελειώσεως, δεόμεθά σου ἐν πίστει, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἀπαύστως ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Ἡ ζάλη τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων, εἰς βυθὸν καθείλκυσε, τῆς ἀπογνώσεως Κόρη, ἀλλ' αὐτὴ με χειρὶ πρεσβευτικῆ, ἀνάγαγε καὶ σῶσον, ἵνα ὑμῶ σὲ πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός

«Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με».

Κοντάκιον Ἦχος α'

Χορός, Ἀγγελικὸς

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα θεόφρον, προσῆλθες νοητῶς, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ἀσκήσει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ὅθεν γέγονας, ὑπογραμμὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθωσις, τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ, διὸ σὲ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος

Ἵπογραμμὸς ἀναδέδεικται πεπτωκόσιν ὁ βίος σου, καὶ βουλομένοις προσέρχεσθαι διὰ μετανοίας, τῷ εἰδοτι τὰ πταίσματα συγχωρεῖν, καθὼς γέγραπται, αὐτῷ γὰρ πιστεύσασα, καθάπερ ἡ πόρνη, ἀντὶ μύρου προσήγαγες ὄμβρους δακρύων, ἐν οἷς τὸν ὄφιν ποντίσασα καθείλες, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω, Θεοδώρα τρισόλβιε, διὸ τὸ θηρίον νεκρώσασα εὐχαίς σου, νεκρὸν ἐξανέστησας δυνάμει τοῦ Κτίστου σου, ὑπὲρ οὗ σὺ νενέκρωσαι, διὸ σὲ γεραίρομεν.

Συναξάριον

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στίχοι

- Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἄρρενοῖ Θεοδώρα,
- Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχνεῖ πρὸ τοῦ τέλους.
- Ἐνδεκάτη πύματον Θεοδώρα ὕπνον ἰαύει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διοδώρου, Διομήδους καὶ Διδύμου.

Στίχοι

- Διόδωρος μᾶστιξι σὺν τοῖς συνάθλοις,
- Τὴν σάρκα δόντες, μαστιγοῦσι τὴν πλάνην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος, Ἰας, πρεσβύτιδος τὴν ἡλικίαν.

Στίχοι

- Ὁσμὴν μύρων ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς, Ἰα,
- Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

Ὁ ἅγιος Δημήτριος καὶ Εὐανθία ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ Δημητριανὸς ὁ υἱὸς αὐτῶν λιμῶ τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβεΐαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας

Ὦδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ἀφορήτοις σε, πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέκοψε, φαντασιούμενος, ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες, μάταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐηροτάτους, λάκκους ἔπλησας ἐντεῦξαι σου, ὑδάτων Ἐνδοξε, θαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σὲ δοξάσαντα, ὃ κρानυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵπεκκαύματα, παθῶν ἐναπεμάρανας, δακρῶν ἐπιρροαίς, καὶ φρυγανώδεις ἐχθροῦ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρί, ἀναμέλπουσα, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἡ Βασίλισσα, Παρθένος ἢ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, οἴκτειρον σώσον με νῦν, κλονούμενον πάθεσι, πίστει στερέωσον, καὶ ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας τρίβον με, τῶν πιστῶν ἢ σωτηρία.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ

Ἐν τῇ Χωνείᾳ ἐμβληθεὶς τῶν βασάνων, χρυσοῦ καθαρώτερος ἀνεδείχθης, ταῖς λαμπηδόσιν Ἄγιε, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς.

Λιθολευστοῦντές σε τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθους προσκυνοῦντες, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστόν, τὴν πέτραν Ἐνδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

Οἱ διωγμοὶ σου τῶν δαιμόνων διώξεις, θεόφρον ἀνεδείχθησαν, τῶν αἱμάτων οἱ ποταμοὶ δὲ ἔσβεσαν, ἀθείας τὴν κάμινον.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὁσίας

Ὡδὴ ἠ'

Παίδας εὐαγεῖς

Νοὶ καθαρῷ λελαμπρυσμένος, ὁ σὸς ἀρχηγὸς ἀρθεὶς μετάρσιος, εἶδεν ἃ ἠτοίμασεν, ἀγαθὰ σοὶ Κύριος, φωτοειδῆ Παράδεισον, καὶ ἀνεκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα, ἐν ᾧ σε, ὁ ἀγωνοθέτης κατώκισε νυμφίος.

Ἀγγέλων Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, χοροὶ τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντες, ταύτην πρὸς οὐράνια, ἔφερον σκηνώματα, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν, εὐφραινομένων ἐν ἧ, ὑπάρχει κατοικία βοῶντων, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πληθὺς μοναστῶν συναθροισθεῖσα, τὸ θεῖον κηδεύει πίστει σώμά σου, εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἐξαίσια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκεῖν, ἠδύδοκῆσας χειρὶ σκεπομένη, τοῦ Παντοδυνάμου θεόφρον Θεοδώρα.

Θεοτοκίον

Ὁ πίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἠδυπνῶν ἐπαισθόμεναι, πάναγγε Θεόνυμφε, Κόρη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου λάμπαντος, μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτόν, ἐδέξατο χυθὲν διὰ Χριστόν, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, μετὰ δόξης ἀνερχομένην, Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπήνησάν σοι Μάρτυς.

Τῶν ἰδρώτων σου οἱ κρουνοὶ, κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ, ἀπεξήραναν τὰς θαλάσσας, Αὐτόνομε Μάρτυς, τῶν παθῶν ἡμῶν μάκαρ τῶν πίστει σε, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διερχόμενος πανταχοῦ, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πλάνης κατέρραξας βωμούς, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας Πάτερ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω τοῦ Κτίστου σου, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς

αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Γῆ Ἁγία ἐν ἣ Χριστός, ἐσκήνωσεν ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, πύλη φωτός τοῦ νοητοῦ, ἀλατόμητον ὄντως ὄρος, Παράδεισος δόξης, καὶ λυχνία χρυσὴ προηγόρευσαι, ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός

«Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἰ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων, υἱοί, τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον».

Τῆς Ὁσίας

Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἔδυσ ὡς ἀστήρ, ἐν κόσμῳ Πανεύφημε, καὶ ἐξανέτειλας, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ζωὴν λιποῦσα ὥσπερ ἀκτίνας ἡμῖν, τὰς ἀρετὰς τοῦ βίου σου, καὶ κατορθώματα, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζουσα, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Πύλαι οὐρανῶν, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπολαβούσαι σε, καὶ τῶν πρωτοτόκων νύν, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χορεύουσαν, σὺν ἐκλεκτοῖς αἰοίδιμε, τὴν Ἱεράν σου ψυχὴν, ἐνθα ἦχος, ἔστιν ἐορτάζοντος, Θεοδώρα καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Εὗρες ἀμοιβὰς, τῶν πόνων ὡς ἤλπισας, τὰς οὐρανίους τιμᾶς, ἔστης τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν εὐροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, κατατρυφᾶς τρανότερον καὶ καθαρώτερον, τοῦ νυμφίου, βλέπεις ἄπερ βλέπουσι, Θεοδώρα Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον

Σώσόν με ἄγνη, Σωτήρα κηῖσασα, καὶ πανοικτίρμονα, οἴκτειρον τὸν δούλόν σου, πρὸς μετανοίας ὁδοὺς κατεύθυνον, τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον, τῆς αὐτοῦ δὲ λύτρωσαι ἐνέδρας με, Θεοτόκε πιστῶν ἢ βοήθεια.

Τοῦ Ἁγίου

Ὅτι ἐποίησέ μοι

Τρανότερον χωρήσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων τῆς σαρκός, τελεώτερον ὄρᾳς τὸν ποθοῦμενον Χριστόν, μάκαρ Αὐτόνομε.

Τελέσας σου τὸν δρόμον, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, ἐδέξω τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ.

Ἀνέτειλέ σοὶ φέγγος, ἀνεσπέρου διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδρακότι τοῦ φωτός, ἐπὶ γῆς Ἀρχιερεῦ, καὶ συνευφραίνῃ τῷ Χριστῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀεὶ.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς καὶ προστασία, τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ παντοίων Πειρασμῶν, τοὺς Θεοτόκον σε ἀεὶ, ὁμολογοῦντας Ἁγνή.

Ὁ Εἰρμός

«Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τὸ σχῆμα διαμείψασα, κρυπτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδώρα, τρωθεῖσα θεῖῳ ἔρωτι, ὃ θαῦμα! πῶς τὴν ἄδικον, συκοφαντίαν ἠνεγκας, τὸν πτερνιστὴν τροπουμένη, τῆς Εὐας Μήτηρ Ὁσία.

Τοῦ Ἁγίου

Τῶν μαθητῶν ὁρόντων σε

Ἐν Ἱερέυσιν ὄφθης κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν στεφάνων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδώλων πλάνην

πᾶσαν πατήσας, Ἱερουργὲ Αὐτόνομε, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξω.

Τῆς Ἑορτῆς

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄννης ἄνθος προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας ἐνθέου, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρὰς αἰδίου, ἐμπιπλώσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες ἀξίως, εὐφημήσωμεν ὡς οὖσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Εὐφραθα

Τύπος θεοπρεπῆς, τοῦ θείου τοκετοῦ σου, θεόφρον Ἄννα ὄφθη, τοῦ Ἀαρῶν ἡ ῥάβδος, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασα.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὅτε τὴν ὑλικὴν, οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, ἠυδόκησας φορέσαι, προήγαγες ἐκ στεῖρας, τὴν σὴν Μητέρα κυριε.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Νέον ὡς οὐρανόν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Λόγε, κατώκησας θεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅμοιον

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φρεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.